

Wisa,

III

Ledant^o 1

sjungen vid Nyköpings arbetarför-
enings sommarfest i Hället den 28 juli
1875

Arbetarföreningens festdag är inne,
Och på min plats ni i är mig och finne.
Jag här ibland tallarne står på grönen,
Och glad, såsom vanligt, jag tackar för

Nu har jag så mycket att sjunga för erte.
Får se, om jag kommer ifrån allt med beder.
Jag gör ett försök, det får gå hur det vill
Ty sjunga jag måste, hur än det bär till.

Nu först om föreningen handlar min vers
Jag tror vår förening den är värd att pröva
Vi hjälpa hvarandra uti nödens stunder
Och starkt har det blifvit, vårt brödras förlov.

Ja, veten, god' vännen, jag tror, på min är
Att staten af oss kan ha något att lära,
Om arbetarns framtid betrygga den vi
Ja, kom då och se, hur hos oss det går

Nº 9

Vi trettiöårig erfarenhet vunnit,
På den långa tid hafva vi alltid funnit,
Att säkrast det lyckliga målet man kann,
Då arbetarne taga hand om hvarann.

Will stat och komman se 'n ett hantay oss,
Och våra små sträfvanden något upplif oss,
Då blir det hos arbetarskaran stor fröjd,
In hvar straxt sig känner så lyckelig och nöjd.

Se, vi äro laglydigt folk, hela hopen,
Och sällan vi lyssna till skrämmande ropen,
Som ropa: "reformer, reformer!" Reform
Det vilja vi och, men förutan all storm.

Jä, nog på vi rösträtt, när tiden blir inne,
Ett vishetens ord, som jag fäst i mitt minne,
Och som jag hört komma i från högse ort:
"Hvad nyttigt oss är, bör ej komma" för fort.

Se, jag är så nöjd, jag, med allt hvad som händer,
Och hur än här bråkas och hvart man sig vänder,

På synes hur visligt att inrättadt är.
Svarför, kära bror, gör du dig så'nt beavär?

En möte här hölls för allmänna rösträtten
På annandag pingst just där borta på slätten,
Och att jag gick dit - ja, det kan man förstå,
Ty rösträtt åt alla arbetar jag på.

Men för att på rösträtt, jag tänker ej lika
Med dem, som nu resa omkring och predika,
Ej genom godt arbete och sparsambet
Enhvar kan sig skapa rösträtt, som man vet.

Då blir det ett mål, som skall sporra vårt sin
Att tänka framåt, tills att målet vi hinne,
Och då för oss själva i värde den står.
Ej så med den rösträtt man oförtjänt får,

Ja, ond är nu tiden och ond äroven lagen,
På börja' predikan på andra pingstlagen
Så är ute på stället; jag tänkte som så:
Det här skall bli roligt att höra uppå

4
Och talaren hade så lätt att berätta —
Hans näjma historier prä rim jag vill sätta.
Ja, det var då tusan kvad han talte lätt,
Fast det var orimligt, han hade dock rätt.

För skriften det står ej, han kan skrek så det dunar
Att man uti inkomst skall ha ättahundra ³²
För att nu få rösta uppia riksdagsman —
Nej, det står det inte, han har rätt, minnari!

Professorn, som eger en lärdom så diger,
Men ej ättahundra i inkomst, han tiger,
Han i politiken ej har någon röst —
Då tänkte jag: Det är för folket en tröst,

Ty den som har lärdom och kunskap i knoppsen,
Tillika är frisk båd till själen och kroppen,
Men ej ättahundra förtjäna sig han,
Han duger då rakat inte till riksdagsman

Historien om äsnan samt bonden med svin
Den var ju rätt lustig, man därät fick gräna.

No 5

I mångt och i mycket han hade nog rätt,
Men jag kan ej gilla hans prockande sätt.

Att draga i härnad mot gällande lagar
Har blifvit modernt nu uti våra dagar,
Men ser ni, jag tänker, att tytt sker allt stort,
Och nyttigast blir, hvad som ej sker "för post".

Till femhundra kronor jag streket vill sänka,
Dä blir allmän rösträtt, ty man bör betänka,
Att arbetaren, uti sitt yrke lärd,
Ordentlig och flitig, är den summan värd.

Jaha, som man bäddar, så får man och ligga.
Det finns hundratusen personer, som ligga
Och lefva på andras bekostnad, — nå väl,
De vilja ha rösträtt, — mäntro de ha skäl?

Jä, rösträtt åt alla är lösen för dagen.
Men först en reform uti lärokrifvarlagen,
Ty den måste skärpas och göras åttlydd,
På att de stråpsamme dörotap på skydd.

6.

Rejnhalt borg

Den sträpsammare arbetaren är det, god vänner,
Som nu största bördan af lösdripsvarn känner;
Den fattige är det, som delar sitt bröd
Af den, som sått ofta själ på vållat sin nöd.

Rätt mycket är gjordt för att eländet rätta,
Godtemperadén stor förtjänst har i detta.
Men se, utan hjälp af vår borglig lag
Föblifver idel alltid god, men för svag.

1878

Funella

Nej, lagarne de skola vara så stränga,
Att tattare, lösdripsvare, man stänga,
Och den ej vill arbeta, äta ej bör;
Då kom arbetslusten, det svarar jag för

1871

Ja, rösträtt att alla, det vill jag förorda,
Men det finnes mycket att förut fullbordat
Det går nog framåt, så det alltid har gjordt,
Och säkrast det går, om det ej går "för port".

Ja konsten det är vara lugn med sin börd,
Hvad förpöden sädde, det ja vi ju skörda,

No 7

Nå'n gång en dryck vatten till ore och häst,
Men utan att plikta, det vore nog bäst.

Och som hvarja gård uti staden strängt tagit
Ar uppkörsgård, gick jag med på förslaget
Att hästar och oar och kalvvar och får
På stadens bekostnad få dricka en tär.

Och det blef beslutet och klubban i bords
Fritt vatten till landttbor, ja så lydde ordet,
Ja, fritt i hvar gård, ingen mäind ingen glömd.
Men den vackra handlingen den blef utdömd.

Enhvar bör beflita sig om våra kunder,
Ty på vi ej kunder, ja då gå vi under,
Och om vi gå under, gör stå'n det också,
Och veten, det drabaar båd' stora och små.

Men se jag är nöjd, hur det än måtte blifva
Ty när man har orätt, då skall man sig gifva
Prens, liksom venstern i storge nu gör
Ja, lefve hvar vensterman, tills an kan döa.

Och kejsarn af Tyskland vårt fosterland gässa,
Och för hvar som hafva de grundeligt festat.
Det är nog för Sverige rätt nyttigt ändå
På vänkskaplig fot med den kejsaren stå.

Bland kejsare, kungar och furstar tillhoppa
Ar vår kung den störste i hela Europa.
I hårdhet och kunskap, han står aldrig fört,
Ja, i alla afseender är han störst.

Ja, leve kung Oscar! och hell! gamla Sverige!
Och hell Er i bröder, som bo bakom björget!
Att ja mellan Sverige och Norge reson,
Ej höjs annat vapen än Pandalas kanon.

Med Pandalas kanon skjutas de bästa skott,
Han, liksom den norska, en gång gick till
Men bergade blefva de visst ^{botter} väcla två,
Till lycka för folken, det kan man förstå.

Nej, bort med allt tal nu om krig och ka-
n^{noner}
Vi skola oss roa på andra passager.

No 9

Au ha vi vår festdag, som står högt i roja,
Och festfolk vi äro i dag allihop.

Vi samtimmersvekan nu ha humit öfver,
Och reflexen ha vi fått fullt ut hvad man beh
Men nu skall här dansas i grönskande sal!
Ja, här skall nu bli en hejlsundrande bal.

Det är den tjugoendeåttonde gången,
Jag sjunger min visa i denna salongen.
Au böjjer jag bli både gammal och tung,
Men sjunger precis, som den tid jag var ung.

Farväl nu, båd' gubbar och gummor så granna,
Der ser jag ju Sara, Christin och Johanna!
Och där står Carl August och Gustaf och Per
Och gumman Strousson, hon sitter - där.

Jag tänker att till myndigheterna skrivas,
Att golf i vår dansbana de oss må gifva.
Jag tycker att staden det kunde bestå,
Om småfolk vill roa oss vi äfvenså.

10. Då skulle här bli annat lif i ballotten,
Och Wählberg och jag skulle sköta klä'nnetten,
Och Åhrd sköter om vårt akkompagnemang,
Då skall här i dansen bli tusen till belang!

Olle Fantzen
Fetker.

Olle Fantzen

En visa vill jag sjunga den handlar om en bonde
Den handlar om en bonde hvars namn ni veta ^{4 ma} jag
Ja ott, ja ott, ja otten är hans varhliga namn
Och hälven fantzen kallas han och Andersson ibland

Om morgon kl. 4 då vaknar otten i sin säng
Då börjar han att hutta och säger pigan sträng
Gå bort och se om drängarna ha vaknat än
Ty annars skall du väcka dem ty nu är kl. 5

Och pigan lyder order hon knogar genast sig i väg
Åstad att väcka drängarna & säger hur det är
Och då blir otten nöjd han somnar om igen
Han kan ej skiljas från sin vän Charolina heter
den

11
Ja nu är Charolina vaken nu ber hon öfver stiga upp
Ja han förstår nog saken han tar ett sjudjefla skutt
Han springer upp han klifver i väg med stora steg
Se hur han skuttar upp och ned det är hans gamla sed

Och sedan in i stallet der som han genast träder in
Först riper han sig i skallen och springer runt omkring
O skriker till h Theodor säg är du här
För du skall rycka hästen väl för jag skall bort ^{far}

O sedan upp till ladugårn der som han genast träder in
Först står han en stund stilla och säger ingenting
O skriker till år oxarne i ordning Carl
för Theodor skall ha ett par och jag skall bort ^{ett} ^{stug}

Sen går han in i salen der tager han sig en sjudjefla
der tager han bort kvalen som han förut har haft ^{skappa}
sen drager han på sig sina stora fot klaver
sen han till stallet sig beger att sitta på med mer

Än sitter han i vagnen nu skall han till att se ^{bort}
och rycker han upp kampen det går i fullt galopp

Ju grälla luffor mycket värre än en hund
och otter sitter som en kung han är så nöjd o lug

O vid hans venstra sida der sitter brycht hans
hon sitter der o blickar o tycker det är sått
att sitta hos sin attle son a janken här
som är en tröst för henne här i sorg och besvär
ackla nöjd

Till Bogsta styrs väl färdlen de blir väl borta några
nu är det tåmig jäfven i köket annat slag
Den gamla karingen hon tager fram bäl ägg o flak
hon tager äfven fram en bäck ur flaskan det var värre

Der uppe på sin hammare Herr Hugo sitter oförnöjd
för han har kyllt sitt öra det är väl ingen fröjd
för honom att få sitta ensam i sin hammare här
När atten och Carolina är i Bogsta och fästär

Tre dagar har förlutit sen otter reste hemifrån
nu hafver han väl supit o fyllt sin strosa pinn
den gamla karingen hon tror att otter är i nöd
kam handa att han nu är död hur skall vi då på
bror

13
Men bäst som hon funderar så är väl Otten här igen
det hörts hur han spattserar han dundrar och han snår
och skriker efter kuskelefvon sin förstås
om han ej synes till quolnas å stallet det är löst

Jä, ja ger fär i kampen så säger Otten när han går
Carolina arm i armen hon honom leda fär
ja nog synes det att Otten han var riktigt full
i köket trilla han ombull slog sönder en kastrull

Ja Otten kyste mattan på flera meter tror ja vist
å pigorna de skratta i köket blir det friskt
men då i der ja då Otten ner till Bettina för
å häfte en kastrull så stor å skante kära mor

Här han blir sen i häret det är ej lätt att säga så
då går han ut på gården der blygande han står
ja här det vet nog en ö var att Otten han ej mycket ha
för när han mössan af sig tar så lyser någon klar

Men slutar jag att sjunga den vixen som jag diktar ha
den är nog mycket enkel det vet nog en ö var

14
Men sänden är jag sedot det bedyra kan
att det fins ej så tokig man i hela broa land
bart Hattman

Fanken.

Jag vill sjunga en visa för eder govännen
För alla personer som jag igenkänner
Den visan den är utaf enklaste slag
Men den skall bli längre och rolig som jag

Den handlar förnämligast om en svart bonde
Som jag tror är skickad af själva himonde
Och Käringsens hans jag vill nämna och så
För alla personer som vill höra på

Bland alla nationer och folkslag på jorden
Så tror jag att ingen så tokig är vorden
Som Carolina och Fanken så är deras namn
Wid Hallinge bor de i Södermanland

Jag hoppas att dessa figurer är kända
Och alla personer i Sverige kan känna
Ty de ha en sed som jag ej kan förstå
Och samma exempel de låt bästa två

15
Att tjäna hos Fanken som dräng eller pigga
Det ginge nog an om blot man kunde tija
Och vara nöjder med allt det man får
Ty ovet det får man så än det förslår

Jä ovet det får man från morgon till qvällen
Och maten är dålig och koring fan hon gnäller
För går det åt mer än en kaka om dan
Dä blir hon förargad och svär bara fan

Jag tror väl att fanken är halfbror till röven
Ty ^{listig} ~~ty~~ ~~spring~~ det är han och springkunnig äfven
Och koringen den gamla hon liknar en björn
Fast hon ej hartassar men klor som en örn

Om morgonen bittiga kommer vår Fanken
Nu har han fått gång på bädd armmar i skankar
Han springer han gör sina lustiga hoppr
Han springer från stallet till ladugårn i galopp

Wid fönstret der sitter barolina och blänger
I köket der går gata ^{och} koringen och svänger

16
En son har de äfven han spelat så grant
Musik skall det vara när sin är galant

Om jag hade hand om den gamla kyrkboken
Då skulle ej dessa på räknas för kloka
att sådana galningar lösa på gå
I.e det är nånting som jag ej kan förstå

Jag undrar vad tänke vår Herre skall hafva
När Fanken blir död om han då får begravas
Då ville och jag vara med på ett hörn
Och läsa för honom en mustiger böck

Men nu vill jag sluta att sjunga för eder
Ty nu har ni hört Fankens ordning och sedes
Ja han kan att lära sitt folk veta det
Men nu har jag sjungit från början till slut

Carl Luttman

Janne - Tetter

17

Janne, Tetter han skulle se stån sig bege
spånade sten för kända kloka se.
ä nästa ho va moiker som se krypö i en
men mäen sten för böjerna blå. ^{sätt}

A sakta dä gick för den se en va så lat
Inte hjälpte, dä se stuka en slä
A Janne, han san dä ä höjta så han blev
Blö i sneta som böjerna blå

Dä blev Janne, ajer ä tänkte sissahär
Dä ska joen köra se en nähej
I dog jag byter bort det häre älsko' lums
jag kör det för hufvud i böjerna de blå

A dä gaf jonne tusan han bytte bort sin stut
Fick en män som va lläsiger ä grä
Ho hatt så stora hofor, så ä ho bestämde
Kunat skena för böjerna de blå

Men dä gaf Janne tusan han drack sin
Köpskän

Test han inte va människa se stå
A uten för Kroga i rännsten snart han stöps
Uppå kuffet i bäljerna de blå.

Da låg han där i drömden å tyckte att da kom
E sjujungfru som så te honom så
Ge gaver uti mären å kom å följ med mig
Vi skau segla på bäljerna de blå.

A Jungfrun tog janne uti sin famn
och gånast ^{sag} bar det utaf
All segla med henne till hennes sköna slott
Hera mig under bäljerna de blå.

A Jungfrun föde janne uti säarna in
Da de säarna nu kysstade två
A janne spröte kärpa å jungfrun likos å
Hela natta under bäljerna de blå.

A jungfruns jannes hjärta skog så kärliga slag
A hon hade nog tagit det älska
Om inte plånboken ha legat där hon låg
Harid bröstet under bäljerna de blå.

19
Et när som janne vaknar i kitta sig omkring
var han og kunde han ej såu förstå
Ty jingfru var försvunnen i intet va han sjöf
som han drömt under böljers de blå

Da börjar han fundera i tankte på sin man
Lom han långt fram på natta kitta grä
Den klef han upp i hära i henc då bar i
Så da ven öfver böljers de blå.

Men janne han svar at han aldrig i sitt lif
Med en sjö jingfru mera skulle gå
För hemmas jakt han vet nu öfver mäni tro
Att han segla på böljers de blå

Alfred Fredriksson Bohsbol,
Fredriksson

Alfred Fredriksson Skarendal Bjärkvik den
21 April 1901 Alfred Fredriksson

J. ungdomens blomma jag satte och såg
min tro till en gosse så skön
men han uti hjertat af falskhet är full
af Gud han en gång får sin lön.

¹⁴¹ Vid tjunge års ålder förskuten jag blef
af värmer jag älskar så ömt
jag tänkte då genast att skriva ett bref
men tårar förhindra allt jemt.

Och när jag betänker hur roligt jag haft
den tiden som nu har förgått
då börjar minn öga af tårar bli full
och sorges de bliwa minn lät.

Du aldrig mig älskar fast du har så sagt
du talat blott falskhet till mig
och när jag besinnar så var det minn fel
som satte minn trohet till dig.

21
Jag själf utaf hjertat har tagit en ord
som här uppå papperet står
och ^{om} vi ej mötas här mer på vår jord
i himmelen vi mötas väl på.

Sku stutar jag skrifva jag vill ike mer
dig hindra och föra bevärr
kanhända att ståtö uppå resa du är
till vännen du håller så kär.

Om någon vill veta hvem visan har gjort
så är det en flicka så glad
som aldrig är ledsen fast sorgen är stor
i glädje förbyts den en dag.

I Estnana saken der finnes jag till
om någon vill lysna mig ann
ja då må ni gissa vad bynam ni vill
jag vill ike nämna dess namn.

En kyss jag dig sänder om du den mottar
och äfven en helming så rar.

Om du till mig kommer så får du bli kvar
och då vila så lugnt på min arm
~~~~~

En vacker kärleksvisa

Få icke bort, o flicka från min sida
Har någon annan lockat dig från mig
Du lämnar mig helt ensam till att lida
O, säg vad har jag brutit emot dig.

Har jag ej hållit vad jag dig ^{har} lofvat
Att jag dig aldrig skulle överge
O flicka du mitt hjerta nu har sårat
Skall jag din bild ej mer få återse

Du glömdes bort den juprea sommargvällen
Då oskullfullt du vid min sida satt
Och solens strålar föndes sig om gvädden
Och fageln tystnade och det blev natt

23
Då föll du emt intill mitt bröst och sade
O gosse gå då ikke bort från mig
Han svarade a nej a nej han sade
Blott stumra söt din vän är än hos dig

En liten kyss jag pusk på munnen trycka
Och i min själ en tanke då uppstod
Om någon skulle dig ifrån mig rycka
Var gamm jag tröst för mitt sorjfalda mod

En som en ängel skön du var o flicka
Din bild står präglad juft uti mitt bröst
Varje gång mitt öga på dig blicka
O jag hos dig mitt hjertas jupva tröst

Din jupva röst jag aldrig kan förglömma
Fastän din kärlek stacknat ut för mig
Nu blott om dig jag ständigt och skall drömma
Och evigt skall mitt jerta stå för dig

Ober herre gud mitt hjerta häres klaga
Mitt lefnadshopp har störtat all min fröjd

O vilken sorg mitt hjerta nu skall draga
O fliska du har segkat är du nöjd

Den första snöan på hösten 1900 inträffade den
24 November, Med blid väderlek

Alfred Fredriksson Skarendal Björkvik
Lördagen den 24.11, 1900, Egen namnteckning

Tre trattar trilla trappan tretton trapp,
utför och trycka trettio tre tränga trinda
i den träge trampade trädesjorden

Skarendal Björkvik
Torsdagen den 20.12, 1900
Alfred Fredriksson

25

Några välmentade versar / till Jeremias i Kristlösa.

”Höst åla flickor sväsa,
då inte frångås kan,
men alla pojkar våra
ej bättre lå minsan.

En vet la hur di säger,
när flickor di får se.
Tra inte är di väjer
på da, som di ge!

En kan la inte unna
att plicka da å dum,
å börjar på å funna
på pojka strätt på stand.

Ty deras ol kan locka
till mång förtrolighet,
å hysar kan di plicka
i all oändlighet.

26
Såva ska e starkars flicka
ni ständigt klandra så,
för än ho synes blicka
på pojken då ä då ?

Vi vet la va ni känner
i hjertat många gång,
ä hur då vi ä bränner
mång mat ä dag så lång.

Då ni den flicka saknat,
sann erät hjerta tog,
och ni ur drömmen vaknat
ä tyckt ho mat er tog.

Svarför då flickor klandra
ä allti flickor ge ?
Ach, låt dem derför vandra
ä alltri på dem se.

Ty tänk så mycket hjerta
ni sätter uti brand

29
Hur ofta mamma lidit brist på bröd.
Det går upp och ned för oss på lifvets stig,
Även du kan falla, gif din skärf och tig.

Skötid i trasor står der en gatans Magdalena,
Kärnet invid barnen ligger ingen far,
Kynka panna ej du hittils dag så rena
Vär du ej än mängen ängel fattit har,
Omkan för den arma ber till Gud för dig,
Skindra intedera, gif din skärf och tig.

Mästares bud du följer när du hemligt håller,
För den venstra handen hvad den högra gör,
Sanningen skrifvs upp i himlens protokoller,
Kommer dig till gods en gång när du där
Gott är då ha samlati, ty vid himlens tron,
Stä till sist vi alla liksom fattighjon.

A. E. And.

30
Kärleksvisa.

Hör du min lilla flicka, jag sänder dig en
förslätt att jag dig frågar just nu för sista gång
vill du med mig binda de ljufva kärleksband
o ämmaste min flicka kom räck mig då din hand

Snart stundar ljufva sommaren då jageln med sin
Att roa sig i världen med sina nöjen mång,
men alla i som fröjdas i glädje utan tal,
ert lif kan snart förändras och bli till sorg och gråt
Taga varbygge

Hör i den falaka verden hur lätt för sig det går,
att för en yngling felå i sina unga år,
det har jag själv erfarit, jag glömde bort min gud,
jag lydde ej förmaning, jag bröt det sjunde bud,

Gud hjälpe eder ynglingar som uppå fjorden går,
glöm inte eder skapare i edra unga år,
bed gud att han dig hjälper att gå på rättens st,
så skan du undgå straff, som lägges ut för

Då åkerfält och ångar som nu en liten tid,
 ger grönskan blomsterfäring till människans nytta för
 snart, undergår förändringen som fjogeln skyddar bort
 När kulna hostnatten kommer och hostens dag blir
 kort,

Snart stundar märka hosten med regn och stormig vind
 då blommorna bortvisna, och skörden samlas in,
 och äpplet når sin mogna, samt löfven fallit af
 samt mängen vakker flitka får vila i sin graf

Ja om ja finge skriva en liten sorjesång,
 så skulle jag det göra, för tiden är så lång,
 jag sitter innesluten inom ~~de~~ tränga mur,
 och får min mat af andra, lik fjogeln i sin bur.

Eriksdal Alfred Fredriksson Eriksdal
 Eriksdal Eriksdal Björkvik Lädermantland
 Frankfor Selmas klagan Tverige Selmas
 Alfred Fredriksson Eriksdal Eriksdal Klagan
 Vid lindens fot vid målarstranden,
 Selma med sin lita sår, E Eriksdal
 Solen sjönk på himlarenden, Björkvik
 Ned i vägen det blif när.

82
Fredrik Fredrik detta hjerta,
som så troget står för dig,
Kände du dess bittra smärta
du vist aldrig glömde mig.

Naturen vilar lårkan tystnar,
Dufvan flyr till makans bröst,
Näktergalens tjusar lysnar
Uppå Selmas milda röst.

Natten qvalen och en luta,
Skaptes för mitt ömma bröst,
Och i tysthet tårar gjuta
Var den afvergiftas tröst.

Så i natten Selma qvider,
Fäller lutan ur sin hand,
Reser sig och plössligt skrider,
Med mot flodens dunkla väg.

Selmas öga följer vägen,
Följde flodens stilla lopp,

33
Får i ågat sorg i hägen,
Blef den öfvergifnas höjre.

O hvad är det som flyter,
Och det silfversvanen hvit,
Sej, den hårda böljan bryter,
Säg mot Selmas kalla lik.

Och då fram ur skogen hostar,
En yngling fram mot stranden ned,
Djårft i vägen han sig kastar,
Krammande mot böljan vred.

Då elfkung från jordens malar,
Fredrik söker du din vän,
Kärlek bor i dessa dalar,
Ålskar du wälan så då.

Hodent, Hon: Och när får jag förlofnings-
ringens af dig? — Hans: Så fort jag får den
tillbaka från minn förra partner,

Under Paraplyet

84

Tänk hvad nytta man kan ha,
att gå med paraply
Träffar man en skönhets då,
man plår i mödan sky
Bjuder henne armen då,
hon kakar blygt sig fast,
lilla handen lätt man trycker
och af tanken ges med hast
En kyss, En kyss,
I stark å rustigt väder,
att hvad det hjerta gläder
det är en gustafrojd ;:

Kom från opran runt en gräv
en liten natt dansös,
Medan regnet squalar
dansen skuttade och frös,
Hur skall det nu gå med hatten
som är spritten ny
lyckligtvis så kom en herre
som bjöd arm och paraply.

En kyss, En kyss,
 Mår det hvad skall jag göra,
 if regnet tycks upphöra
 Jag kan ej komma lös:;

Froken mina Tänk och glad
 en dag sin mamma bad,
 att li smyg förstås på gå
 uppå en maskerad,
 När hon hem sig annar
 stod en löjtnant i försät,
 Tog den lilla under skärmen
 Och ty mön den var så vät.

En kyss, En kyss.
 En kyss i under masken
 när man är öpp i gaskan
 det hör till balens stat:;

Pål har nu i börjen gått
 för per en vart så kär,
 Per far ner till kammaren
 det nu på noadet är,

Per en morgon vaknar
vid en rost som ropar ut,
Sårr asepten straxt betala
eljest pantning utan prind,
En kyss, En kyss.
Kontant det är min vara,
men den som kunnat ana
en sådan kyss förut i.

Tänk jag hade här om grälken
en otur med lekod,
Säg en vacker dam på gatan
båd på följa med,
smög mig hastigt upp för trappan
språker damen an,
men oro der i skumrasket
stod med käppen damens man e
En kyss, En kyss.
Fy för det var en styggen,
den kyss som ges på ryggen
man låt undvata kan i.

37

Herr. Peder.

Jä Peder han gängar sig i budsalen in,
der han hammar och krusar upp sitt hår,
sen gängar han sig till postermodern sin,
och prägade vad död han skulle få.

Jä inte skall du dö' uppå sotesängen din,
ej heller blifva slagen uti krig,
men akta dig väl för böljorna de blå,
att de ikke förkorta ditt lif. I

Sen begger han en skepp utop lataste koss,
och masten utop hvalfiske ben,
jä vimpelen skan vara utop renaste guld,
och flaggor och fanor likaså.

Men när de hade seglat fyrahundra mil,
då började skeppet stillasta,
då bad de till sin gud och far i himmelen,
om den hjälpe de af honom kunde få. I

Men kaptenen som var en förståndiger man,
han talade förståndiga ord,
kom låtom oss kasta en guldtärning öfver bordet,
och se hvilken största synden gjort &

Och förste guldtärningen på sorgbordet ram,
för dessa sjöfarande män,
och lotten han föll på herr Peder första gång,
på vår älskade konunga son &

Andra guldtärningen på sorgbordet ram,
för dessa sjöfarande män,
och lotten han föll på herr Peder andra gång,
på vår älskade konunga son &

Den tredje guldtärningen på sorgbordet ram,
för dessa sjöfarande män,
och lotten han föll på herr Peder tredje gång,
på vår älskade konunga son &

Ja efter som jag nu största synden hafver gjort,
så bekänner jag mina brott,

och kloster har jag röprat, och kyrkor har jag bränd
och flickor har jag narrat o skämt &

Om någon utaf eder skulle komma i land,
och min flicka hon frågar efter mig,
så säg att jag hvilar under vågorna de blå,
så säg äfven att hon gifta sig får &

Om någon utaf eder skulle komma i land,
och min postermader frågar efter mig,
så säg att jag tjänar uti främmande land
så säg äfven att jag tjänar o mår bra &

Sen togo de herr Peder i hans ljusgula här,
och kastade honom öfver bord,
när Peder börjar sjunka, börjar skynnet att gå,
och svajar upp mot vågorna de blå &

Afred Sædritsson. Skarvada
Ljufvigt. — I dag ska' ni vara mycket
snälla, barn, för pappa har vidskat handboken,
så han orkar inte klä er.

Jägarsång.

Jå jägarn med sin gröna tröja prong prong
 Han vill i skogen sig förnöja " "
 Fast skogen synes mörk och trång " "
 Syns jägaren lika glad och mild " "

Låg du den lilla hvita haren prong prong
 Som hoppar i de tätta snäden " "
 Men hunden drifver haren fram " "
 Sits jägarn sänder kulan varm " "

Låg du den lilla blåa duvvan prong prong
 Som hoppar på den gröna tupvan " "
 Tror du att hon befriar sig " "
 Ut i sitt askuldsfulla lif " "

I skogen höres bjärnar brumma prong prong
 De kamlar med åt sina ungar " "
 De bo i skogar berg snoras " "
 Det blir för jägaren skalas " "

Vid stranden synes gröna ängar prong prong
 Dit jägarn hagelvärmar sänder " "
 Men hunden trogen är och mår " "
 Han bär dem in i jägarnstjär " "

Under häggarnes doft .

Mel.: Björkens hemlighet.

I den stilla dal, i den gröna dal
 Mellan björk och al står en hägg i blomna,
 Och nog mins du den, du mitt hjärtas vän,
 Och nog mötas vi der än .

Som en drifvas mö, som en spinn på jö,
 Som en hvitklädd mö står vid hägg i blomna
 Som en aftonfläkt, när en sol är släckt,
 Är så ljuf hans andedrägt .

O, hur långt ifrån ryter stridens dån,
 Och en storm med hän öfver koprar busar,
 I vårt lugna bo, der är hopp och tro,
 Der är blomsterloft och ro .

Gula skogens makt i sin sommarvakt
Står kring oss på vakt med gevär på axel,
Och vår fättnusik, den är skön och rik,
Fogelsång i skog och vik.

Och vårt lilla krig mellan mig och dig
På den gröna stigen ett krig med hyssar.
Och det är vår sed, när vi sluta fred,
Ge vi lilla hjertat med.

Säg vill du dervid byta bort vår fri-
Mått all storm och strid, som i verlden ^{vagas}
Vill du om och from, mått all rikedom ^{ka}
Byta bort vår hägg i blom?

Afred Fredriksson

O, så säg ej mer, att vår sol går ner,
När den skönast ler, lifvets korta glädje;
O, så hviska ut, våra hjertans skara,
Att en daga i sommarkvällen.

Du mitt hjertas vän, solen sjunker, men
Hon går upp igen afver gyllne vågar,

43

Och vårt lif förgår, men vår kärlek står
öfver blom i evig vår.

Skärgårdsflickan.

En skärgårdsflicka amur jag minnes,
Den sköna lägen i skärgården finnes;
Der nästan ensam bland stormens hot,
Bänder fiskaren sin strömmingsnot.

En kuler afton till sjös jag styrde,
Fast vinden stormade och hapnets yrede.
Jag såg ej annat än havets våg
Och ned i djupet min graf jag såg.

Stig synes komma en båt från fjärran
Men vem den sände det vet väl herran
Det kom en flicka som en virvelvind
Utti min båt som en lypskrämd hund

Hon båten styrde till land mig förde
 Den kysen brände på kinden röde
 Jag utaf flickan några droppar fick
 Och sedan till hennes hem vi gick

Vadligt skojigt. Flade ni soligt på landturen
 i går, Ville?

Ville: — Ja, gräsligt roligt... Mamman
 blev förfärdad af en ilsken tjur, pappa rullade
 ned från ett högt berg och tant Lova skällade
 ena handen med varmt kaffe... Det var väldigt
 skojigt!

1900 den 25, 12.

Åfred Fredriksson & Skarendas Björkkräft

Åfred Fredriksson Eriksdags Björkkräft den 9 November 1900

Det var en kälter November kväll

Jag såte der ~~en~~ nöjd i enbakt tjäre

Jag tänkte på de flydla dar

Då jag väl tjugo års ålder var.

45

Stück öfver!

J'ett sällskap, där det berättades märkliga händelser, yttrade en medlem:

"Vet ni, mitt herrskap, jag har sett en neger så svart, att träkol skulle gjort en hvitt märke på honom."

En annan:

"Åh, de' var väl ingenting, jag har sett rätt sågspann, målade så likt marmor, att den sjönk, då den kom i vattnet."

En tredje:

Jämt ingenting att tala om jag har sett en träd så högt, att det behöfdes två karlar och en pojke för att se dess topp."

Än en

På tal om misöcker kan jag också tala om, att jag en gång skulle hjälpa till att transportera en turma, som var så tung, att när hennes skugga fäll på en pojke, dog denne på flåtkan."

En lyssnare:

Om herrskapet tillåter, kan jag berätta om en

hårolja. Det var en gång en, som uppfunnit en
sådan olja. Och för att övertyga sig om dess
styrka, drog han några droppar på gubbskrudet,
som utgjorde pryflan på hans kapp, hviltsens
hufvud varit skallt öfver 20 år, och sannoligen
måste han ike raka det hvarenda morgon, innan han
kunde taga det på promenad.

En annan medlem:

Åh, inte så dåligt! Men ni skulle ha varit
med mig under den stränga vintern härom året.
Då jag en gång skulle gå till kungö, skulle
jag naturligtvis blåsa ut ljuset. Gick inte lägan
vår frusen och jag måste byta af lägan för att få
ljuset släckt!!

Den sista

Detta är sållrandt visserligen, men hvad säger ni om
det, att en bekant till mig, kusin med kapten
H. för resten, drack så mycket järnvatten för
sin helas skull, att han, då han en gång så
häftad för våld, öppnade en åder på sin kropp,
hvarifrån han drog ut så mycket järn, att han
därpå gjorde sig en kopf och med den bröt han
sig ut ur häftet

Man svär^a som pojke, svär^a som man,
 Man svär^a som gammal gubbe.
 Man svär^a när vänner ser kvarann!
 Och bjuda på en "nubbe",
 Man svär^a i gladaste humör,
 När man är sams om saken;
 Och har man skites som "okontant",
 Man svär^a rent hett på "bakken".

47

Anna Anna Matt Carl

Sage F S ~~Sage~~

man Tejuar Anna Lovisa

Fredriksson

i min
 Alfred till Anna Fredrikson Sage
 Lovise, Anna Anna
 Sverige Till Anna Anna
 Anna Lovisa
 Fredriksson Lovisa Lovisa
 Lovisa Lovisa
 Lovisa Carl Alfred Lovisa
 Lovisa
 Fredriksson

Sage
tyfied

Lovisa
Lovisa

Jungfrumöte
Ur Swediska tidning

När stundom mötas jungfrur två på gatans trottoar,
De kan nog

Männe därför?

För Lödermanlands Skyheter.

En engelsman, som älska bäst
Natur och folk i Norden,
Han sad så här: "Ett land är värdt
Att älskas mer på jorden"
Men säg mig dock af hvilka skäl,
Sjunde landet Sverige kalla:
Att det måhända därför, att
Man svarar så styft bland alla?

I hökarboden träder brädt

En vördnadsvärd madam,

Och bodens lager, stort och smått

Det läggs på disken fram.

Hon ser på hundra saker vist

Och ändå litet till.

Och resultatet blir till sist,

Att hon skall ha en sill.

Och af en präken elegant

Bokhandlarn får vett;

Allt som är nytt och intressant

Det mönstrar hon med flit —

Sist säger hon: jag kanske har

Sjort allt för stort besvär,

Skitt ärende för dagen var

Att köpa ett kuver. "

Cigarbutik ses hedrad bli

Of herre stram och rak;

Han vill se propver i parti

Sy han har läfvad smak.

Han granskar form och dito salt

Och stark cigarr och lätt.
Och när han genomskokat allt,
Tar han en cigarett.

I källarsalen ljus och fin
Kamrät går med kamrät,
Den ene frågar: fins här vin?
Den andre: fins här mat?
När kyparen hūnit genomgå
Matbedeln rad för rad.
På blir beskedet: "Låt oss få
En halvva lemonad!"

På går det till båd här och der
Och händer var minut.
Ej alltid just kommersen är
På god som den ser ut.
Nog spörjs om pris, nog pröfras halt
Nog är det prat och spring,
Men - många vilja se på allt,
Men - käpa ingenting.

Gösta.

Att vattnet är klart, godt och kallt alla veta
 Men de vattumännen ble blefvo så beta,
 När som de för vattnet höll första upp bö.
 En del då sig tyckte för mycket påförd.

Ty de, som nu vatteninrättningen värclar,
 Hå' sitt extra vattenavgift på de gårdar,
 Där landtkor i allmänhet taga kvarter
 Och vattna båd oxar och hästar, man ser,
 Och från dessa gårdar en anhällan kommer,
 Som var mycket oskyldig, till och med frommer.
 De vilja att stann skulle gratis bestå
 Att landtmännens djur en druck vatten, just så.

... en skydds vänlig vacker begäran
 ... tog igen, till min stora föräran
 ... samma tillfälle och vetä fik-
 ... fälles, om jag ger bort en vattenavgift.

(Härdeles)
 ... intet lät för att tänka,
 ... art stod det för mig, att jag vill

Så har det gått förr, så det går och skall gå,
Och åt efterkommande måste vi så.

Vår stad har anledning att förfädren tacka,
Som lämnat den skuldfri, att ej ens en backa
Här fanns uti stadsskuld, det är länge se'n
Stadsstyrelsen hette: Sjunnskammaren.

Da var det "sju gubbar, som öfver stan' rådde
De styrde nog bra, men de ingenting sådde
Men nu deremot kan man lita uppå,
Att nu ha vi skulder, men skördar också.

Och ståtliga skolhus samt järnväg och
Och en järnväg till så vi gå stadens
Men hvad som i bettan är bäst
Ja vår vattenledning med vatten

Jaha, ack, ack, ack, också kongak
Och vart rara vatten är blandat
Och kan hålla magen i ordning
Det var för väl vattenledning

53

En annons ur Södermanlands hans Tidning,
№ 193 Måndagen den 10 December 1900.

Jag ett par kälkar nu har gjort,
Med dem det går att åka fort.
På stålsko gå de väl och låta
Och styr, det gör de, vägen rätt,
Wid Eksensberg de nu stå still,
Och därför jag dem sälja vill.

När det i vinter snöar bra,
Då är de nyttiga att ha
För den, som har en duktig häst.
Till arbete de och passa bäst.
Om jag till jul dem sälja får,
För bästa pris de då går.

Eriksson Eksensberg Nyköpning

Skarendal den 13.12 1900
Alfred Fredriksson

Filosofi.

Utan ägg finns ingen höna,
Utan hönan inga ägg;
Är väl ägget barn af hönan
Eller hönan af ett ägg?
Blef väl skapad först en höna,
Eller skaptes först ett ägg?
Filosof — om denna höna
Åfvensom om detta ägg
Skall du aldrig sanning röna,
Aldrig, det får minnet lägg.
Derför stek i smör din höna
Lamö gamera den med ägg.
Stäng se'n i dig ägg och höna
Kustigt mellan skal och vägg!

Skarendal Björkvis Torsdagen den 20, 12, 1700
Axel Fredriksson

En annons ur Södermanlands Län's Tidning,
N° 25, Torisdagen den 14 Februari 1901.

Om någon nu behäver
Ett mindre parti H^a.
Det blandadt är med klöjver,
Som ej har gått i pr^o.
Det har sin äkta grönska
Samt ganska väcker färg.
Om någon köpa't önska
Kom då till Ekensberg
Eriksson

Skarendas den 17. 2. 1901
Afred Fredriksson

Godermantland

Sittstugan den 23 Mars 1907 Alfred Fredrikson
Mariabeläddelsedag som infaller Måndagen den 25
Mars firas just idag på Lördagen den 23
i föregående natt har mycket snö fallit och
full storm så att snön har drivat sig

Dagen är för öfrigt fin, fast något enförmig
och det beror ej på dagen och vädret

Som afvarn Alfred Fredrikson Sittstugan
Och Björkvik saken Jönköpings-
Län Överige Jorden Verden
Anna Louisa Fredrikson Alfred

Alfred Fredrikson Alfred Fredrikson
Tage Maurits Fredrikson Alfr Fredrikson
Tage Maurits Fredrikson

Tage Maurity Fredrikson
Tage Fredrikson Norrbygge
Alfred Fredrikson Lördagen den 27/2 1916 1916 Björkavita

Alfr Fredrikson Norrbygge
Björkavik
Godermantland Godermantland
Norrbygge Björkavik
Jönköping